

Ro og resignation

Taler

Jens Bratlie

Dato

10 august 1911

Sted

Stortinget

Omstendigheter

Debatt om stemmerett for kvinner (9)

- 1 Jeg har bedt om ordet for at avgi den erklæring, at naar jeg ikke for tiden finder at kunne være med paa nogen utvidelse av den statsborgerlige stemmeret for kvinder, er det ikke, fordi jeg er imot denne reform i og for sig. Jeg mener ikke, at vi endnu er naadd frem til en helt retfærdig og endelig ordning av dette
- 5 forhold i vort samfund. Men jeg er imot stemmeretsutvidelsen for tiden, fordi det ikke stemmer med mit syn paa, hvad der er det bedste til fremme av et samfunds udvikling, at man slag i slag kaster nye skarer av stemmeberettigede ind ved ethvert valg, uten at man har erhvervet nogensomhelst erfaring for, hvorledes tidligere utvidelser har virket, saaledes at man derav kan dra slutninger
- 10 om hvorledes det vil gaa ved fortsat utvidelse. Ingen kan bestride, at vi endnu mangler erfaring om virkningerne av den store reform, at kvinder overhodet fik statsborgerlig stemmeret. Vi kan ha den bedste tro og de bedste forhaabninger allesammen med hensyn til virkningerne derav, men erfaring har vi ikke.
- 15 Den saakaldte kvindesak, arbeidet for at skaffe kvinderne bedre og med mændene mere likestillede vilkaar i samfundet, er en stor kulturbevægelse, som i vor tid gaar sin seiersgang gjennom alle moderne samfund; det er en verdensbevægelse og ikke bare en sak for Norge. Jeg mener derfor, at vi handler ret i ikke at se denne sak for snævert. Og jeg tror for min del, at man kanskje
- 20 gavner kvindesaken stort set bedst ved netop i denne fremskutte stilling, hvori Norge staar i dette spørsmaal, ikke paa noget omraade at foreta noget, som andetsteds kan bli betragtet og betegnet som uoverveiet eller hovedkuls.
- Jeg for min del mener, at den maate, hvorpaa man bedst fremmer fortsat
- 25 fremgang for det berettigede i kvindesaken i den stilling, hvori den nu befinder sig hos os, vil være, at man arbeider for, at det langt overveiende antal av kvinder i vort land, som allerede har faat stemmeret, tilegner sig bedst mulig kjendskab

til og størst mulig innsikt i de offentlige anliggender, at de i størst mulig
30 utstrækning deltar i det offentlige liv med den stemmerett, de nu har, og der gjør
den innsats og gir de nye impulser, som vi alle venter av dem, og som jeg for mit
vedkommende er sikker paa, at de i sin tid vil kunne gi og gjøre.

Netop fordi Norge i denne sak staar i første række, mener jeg, at vi bør være
35 forsigtige, saa vi ikke kommer ut paa, hvad andre vil anse som eventyr. Hvad
Norge foretar i denne sak, følges med interesse i utenverdenen fuldt saa meget
som her i landet; og hvis Norge nu efter det store skridt, vi nylig har tat med
hensyn til kvindestemmeretten, viser ro og resignation med hensyn til videre
utvidelse i nogen tid, saa tror jeg, saken derved vil vinde istedenfor at tape. Det
40 er mit syn paa saken. Man kan forsøke at skræmme, saa meget man vil med hin
tale om, at høre her sætter sig imot. Det skræmmer ikke mig. Jeg mener, at der
kan komme den dag, da kanskje mange flere end nu i øieblikket vil erkjende, at
det stort set var til sakens bedste, at man tok den stilling, som jeg tar idag, selv
om det for øieblikket ikke er populært eller kanskje fordelagtig for et politisk
45 parti at stille sig saa. Jeg stemmer altsaa for tiden imot forslaget.

Kilde

Stortingstidende 1911, s. 2617 - 2618

Emner

50 Debatt, Innlegg i Stortinget, Kvinner, Kvinnesak, Likestilling, Stemmerett

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/ro-og-resignation>

55

60

65